

Bran in pogin Japodov.

Spisal Jan. T. d. a.

11. Huda bitva pri zidu.

Stoji, stoji tam zid visok,
Se vstopi pred leoni slonov čeda,
Borivši uni se za čast kraljevo
Potresajo grozivno zlato grivo.
Za žertvami se žertva jim daruje,
Vender ne vklonijo ostali vrata.

Se bije Rimljan in Japod,
Ko rano jutro še za goro spava.
Pekoče solnce verh obnehja sveti,
Pa sem ne tje ne stopi boguja Sreča,
Derže med njima tehtnico pomembno
Poklada v skledi jima teže nove.

Oj bitva strašna tam gromi,
Gospodariti sladko zdi se enim,
Služiti grenek pelin zdi se drugim.
Kak grozno je rožljanje to orožja!
Kak vbada kopje se v globoke rane!
Za kopo kopa na borise cepne.

Se vije v prahu tam Rimljan
Zadet s pušico ostro pod oserčeje.
Omami duh mu bolečina grozna.
Po sili dvigajo se z serca stoki,
Ne dade jih junak iz ust: hanžar
Upokoji mu serce plakajoče.

Se vije v prahu tam Japod,
Ošabno vražnik se ponša zraven.
Ga prime silnimi rokami vitez,
In verže v kerv ga na desnico k sebi.
Peklenske serdi davita se tamo,
Iz truplov begate ob enim duši.

Za uro pade ura v glob,
Omaga moč, pridere hipno nova.
In rase dan in rase junov groza.
Omolkne plašno vsa narava živa.
Kdo štel bi rane, ki so tu zijale,
Kdo štel merlice, ki pustise dušo.

Napoči mrak, nastane noč,
Ne da prenehe si gromenje bitve,
Dokter pregiba še se roka trudna.

Ponočne misli

na nekim griču na Gorenskem.

Kak terda si mi danes pirnata posteljca!
Kakor visoki grintovc leži odeja nad mano.
In ko mislim na mehko blazino glavo položiti,
jo naslonim na robato skalo in jo moram zo-
pet kviško povzdigniti, de si nepokojno serce
oddahne. Zastonj si želim prevročo kri ohla-
diti. Ona žene, vse žge in kipi, me sili iz
tesniga ven na plan pod višnjevi šotor več-
niga Boga. Sivimu starčku so odmerjene ure;
on spava po noči in bdí po dnevu. Pa mla-
denč ne zna postav, ki jih navada kuje: tudi
luna njemu misli prižiga. Ven! ven tedaj!
Vse se o sladkim spanju raduje, le mladenč
si dal, o stvarnik, nevgasljivi žar, de se nik-
dar tvoje dela ne zanemarijo, ampak noč in
dan premišljujejo in človeku neskončno mo-
drost oznanujejo.

Pozdravljena mi bodi mila, nebeška luč, ki
nikdar pota ne zgrešiš, nikdar redu ne pre-
lomiš. Ti zerkalo si duše moža, duše pra-
vičniga. Tak hodi on po eni stezi, dan za
dnem, neprenehama. Se zaganjajo vanj ob-
laki skušnjav al megle skerbí, se jim ne vo-
gne, ampak sred njih koraka resno naprej.
One beže zadnič pod njim in nad njim, pa on
se ne gane in ostane stanovitven kot ti: —
po eni čerti so vsikdar njegove stopinje po-
stavljene.

Nebeška luna! ti si podoba mi tudi svetlobe,
ki temo duha tak milo — prijazno razjasni.
Ti nas spominjaš tistiga dara, ki ga tak mer-
zlo vera imenujemo in ki ga še bolj merzlo
zametujemo. Ti nam razodevaš svet v nje-
govi velikanski obliki, v čudovitni krasoti in
umetni naredbi. Pa ne kažeš nam vsih del
tega majčniga in vender toliko pomembniga
peska posebej. Celotino vidimo na tanko in
jasno: zakriva pa sinji mrak nam drobtinice.

Čemu mar, ker majhnih posebnost ne za-
znamo, o veselnim bitju dvomiti in v goreči
domišli stvarjenje temeliti? Čemu mar, ker
nam je mnogo razdelkov vere čudna skrivnost,
tudi poslopje vere skrivnostno, obnaziti se
lahke vesti tolaživši: Reči so neznane, nezna-
nosti se ni varno zaupati, šel bom z drugimi.
Je pot prava, mi blagor in sreča; je kriva,
mi prizanašba nevednimu.

Duhovna svetloba, v tebi vidim gospoda,
ki te mi je prižgal in hvalim previdnost stvar-
nika in padem na kolena in molim dobrotu oče-

ta. In iz juga in severa in zapada in izhoda
se dvignejo sapice in mi pibljajo sporočilo
Neskončniga: Otrok si moj, dedič si moj, ostani
in dopolni ti bom oblube storjene.

Nebeška luna! ti si nam tovaršica ognjeni-
ga, mogočniga solncea. Bi te zagnala kaka
silna moč iz večniga tira, bi izgubilo pač pod-
nebje polovico svoje lepote. Bil po svetu mož
sam kraljeval, kak kmalo bi razserdeni um
stvarjenje prekucnil in red snovaje, nered in
prepir osnoval. Pa mili pogled žene mu pre-
podí viharne misli, občutki se mu zbude, jeza
neha in po milosti premaganiga prevzame mi-
lost in serce narekova jeziku besede: Bil sim
nar bolj divja zvir med zverinami, pri umu
brez zavednosti, pri pameti brez občutleja. Vi-
dil sim ženo, serce se glasi in mi prvo stop-
njo za angeli dade — postal sim človek.

In kje spavaš moja, mi neznana luna še
necojsno noč? Ne vem zate in sim vender pri
tebi; ne znam, kak svetite očesi, kak usta
rose, kak se žari obličje in te ljubim vender
brez konca in meje. Spavaj v miru! Ponočni
angelj naj ti bo tovarš v kraljestvu sanja.
On te bo peljal v prijeten vert, ti bo tergal
cvetlice, zgol limbar in šmarnice in te bo
spremil do duhteče gredi. Tu rastejo poto-
nike in vijolice, za njimi nar zadnja in nar
bolj krasna je roža ljubezni. Utergal ti bo
tudi to, ti jo podaril in k sercu pripel. Pa
njeni duh bo sinil globočji, ti navdal žilo in
čutnice in se v sercu zedinil. Ak se zdaj
prestrašena prebudiš in jočes in plačes, ti bo
na svojih žarkih nebeški poslanec sporočilo
nesel: Ne boj se deklica! zdravnika si naj-
dila. Cvetlica ljubezni duhti tudi v daljnim
prijatlu. On hrepeni in te iše in ko te najde,
bo bilo serce na sercu in tvoje in njegovo bo
morivne žarjavce ozdravljeno.

(Konec sledi.)

Ces. kralj. loterija.

Naslednje številke so vzdignjene bile:

V Gradcu 15. Sušca:

88. 31. 18. 77. 36.

Na Dunaju 15. Sušca:

42. 20. 17. 44. 90.

Prihodno srečkanje bo v Gradcu in Dunaju
29. Sušca in 9. maliga Traven.

Odgovorni vrednik: *Dragotin Melcer.* — Založnik in tiskar *Jožef Blaznik.*

Vradni list št. 9. k ljubljanskim časniku.

Št. 149. Oznaniło. (36.) 1

Podpisano c. k. poštno vodstvo se je na-
menilo z 1. aprilam t. l. pošto po voznem potu,
ki bo vsak teden trikrat med Kočevjem in Čer-
nomljem šla, ustanoviti.

Ta vozni pot bo tiste dni, ko pride ko-
čevsko-ljubljanski vozni pot, tedaj v četrtek,
v soboto in ponedelík, iz Kočevja šel in do 4.
zvečer v Černomelj prišel, torej se pridružil
černomljo-metliški pošti ki ob 5. zvečer odide.

Pot bo potem v Černomlju prenočil in drugi
dan potem ko pride metliško-černomeljska
pošta in se pripeljane reči pregledajo, se spet
v Kočevje povernul.

Zavolj te nove naprave, bo poštna ek-
spedicija v Kočevju od tedobe in do naprave
c. k. poštno ekspedicije v Poljanah, Starim
tergu ali Predgradu z c. k. poštno vradnijo v
Černomlju neposredno pisma in liste voznje
pošte zamenjavala.

Kar se s tem sploh naznani.
C. k. poštno vodstvo v Ljubljani
12. marca 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 1526. Proglas. (32.) 2

C. k. okrajno sodništvo v slovenski Bi-
strici naznani, da se bodo po umerlem po-
sestniku Lovretu Mlakarju iz Hošnice po tu-
kajšni sodniški sodbi od 7. t. m. št. 1526 tret-
jiga aprila tega leta sledeče, dobro ohranjene
vina po sodniški cenitvi na javni dražbi s tem
pogojem prodale, da se placilo koj odrajta, in
sicer:

Dopoldne ob devetih v srenji Hošnic pri
kolodvoru v Pelčahu:

10^{1/2} štartinov od leta 1849
6^{1/2} " " " " 1848

Popoldne ob dveh v občinah Modraše in
Verhole blizo kolodvora v Pelčahu, poleg
Ptujске ceste:

2 štartina od leta 1850
9^{1/2} štartinov " " 1849
9 " " " 1848
2 " " " 1836
2 " " " 1834

Poslednjič se pristavi, da, ker so skoraj
vse vina v velikih sodih, mora kupec posodo
sam sabo pripeljati.

C. k. okrajno sodništvo slovenska Bistrica
7. marca 1851.

Wolf s. r.

Št. 631/851. Oznaniło. (31.) 2

V Kropi na Gorenskem se je z 1. marcam
c. k. poštna ekspedicija ustanovila.

Ta poštna ekspedicija se ima pečati z pre-
iskerbovanjem pisemskih in voznopostnih po-
slatov do treh liber teških, in v vsakdanjo
zvezo stopiti po pešnem potu z c. k. poštno
ekspedicijo v Radolei.

Kar se s tem sploh na znanje da.

C. k. poštno vodstvo.
V Ljubljani 4. marca 1851.

Hoffmann l. r.

(34.) Oznaniło. 1

V Ljubljani v Blatni vasi pod hišno štev.
126 je novo in pravo seme Lucernske (nem-
ške) detelje na prodaj in se dobi funt po 24
krajcarjev.

(33.) Naznaniło 2

gospodam udam krajske kmetijske družbe.

Po sklepu občniga zbora kmetijske družbe
20. listop. 1849 ima vsaki djanski ud po
družbinih postavah 2 gold. za letni donesek
o prvi polovici vsaciga leta družbini denar-
nici odrajtati. Ker zna biti, da nekterim ča-
stitim g. udam ta postava se ni znana, ktera
se na razširjeno občnkoristno delavnost kme-
tijske družbe opira in se je 1. pros. 1850 za-
čela, jo da podpisani odbor častitim g. udam
s tem pristavkam sploh na znanje, da naj se
za leto 1850 na dolgu ostali donesek druž-
binim podružnicam odrajta, g. udje Ljub-
ljanske okolice in Verhniške podruž-
nice pa odboru kmet. družbe v Ljubljani,
berž ko je moč.

Odbor kmetijske družbe v Ljubljani
9. sušca 1851.

(30.) Nov teržen dan. (3)

Po najvišjim sklepu od 28. kimovca 1835
je bilo Postojnski terski srenji dovoljeno v
tednu en teržen dan napraviti.

Omenjeni teržni dan bo prihodnjič v Po-
stojni vsaki četrtek; začel se bo pa 4.
dan prihodnjiga mesca maliga travna 1851.

To oznanilo se s prijaznim povabilam k
omenjenimu teržnimu dnevu očitno razglasi, in
zraven pristavi, de bi se obilo reči na terg
prineslo, kupcov bodo v Postojni gotovo do-
velj imeli.

Postojnska šupanija 2. dan sušca 1851.